

relse står ikke mål med lovens formål, men er udtryk for unødigt bureaukrati.

En arbejdspladsvurdering bør udformes og gennemføres efter de konkrete virksomhedsforhold på den enkelte arbejdsplads og skal som hidtil leve op til de generelle krav, der er fastsat i EU's rammedirektiv om sikkerhed og sundhed (Rådets direktiv af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet).

Forslagsstillerne finder det endvidere stærkt kritisabelt, at lovforslaget i maj 1997 ikke engang blev forelagt Erhvervsministeriets testpanel, når det så oplagt har store administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Bedriftssundhedstjenesten

Reglerne for bedriftssundhedstjenesterne skal liberaliseres, og den i lov nr. 379 af 10. juni 1997 indførte godkendelsesordning skal ophæves. BST skal være en almindelig rådgivnings- og servicetjeneste på arbejdsmiljøområdet, der fungerer efter de samme principper som private rådgivende virksomheder. Pligten til at være tilsluttet eller etablere en bedriftssundhedstjeneste gældende for store dele af arbejdsmarkedet skal således ophæves, og virksomhederne skal i fremtiden alene efter behov trække på bedriftssundhedstjenestens ydelser.

De bureaukratiske regler for virksomhedernes tilslutningspligt, betalingspligt og pligten til at træffe aftaler om samarbejdet med bedriftssundhedstjenesterne vil således forsvinde og betyde store lettelser for såvel virksomhederne som bedriftssundhedstjenesterne. Arbejdstilsynets kontrol med BST-pligtens efterlevelse og kontrol med BST skal ligeledes forsvinde, og det vil samtidig betyde en væsentlig regelforenkling.

Den meget bureaukratiske godkendelsesordning for bedriftssundhedstjenesterne, som der arbejdes på, skal ikke gennemføres. Ordningens gennemførelse ville foruden nye administrative byrder også indebære en væsentlig økonomisk belastning af BST-systemet, som ville skulle betales af de tilsluttede virksomheder. Godkendelsesordningen ville endvidere indebære øgede krav til BST's bemanning og reelt føre til afskaffelsen af velfungerende virksomhedsbedriftssundhedstjenester og mindre BST-centre.

Det foreslås, at liberaliseringen gennemføres over nogle år, således at de bestående bedriftssundhedstjenester får mulighed for at tilpasse sig almindelige markedsvilkår. På den måde vil den i bedriftssundhedstjenesterne samlede arbejdsmiljøekspertise kun-

ne bevares i stort omfang, da virksomhederne også i fremtiden vil efterspørge rådgivning og bistand i forbindelse med deres arbejdsmiljøarbejde.

Der er ikke nogen tvivl om, at en frivillig, liberal BST-ordning vil være med til at sikre kvaliteten og samtidig udgøre et understøttende element for virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbejde.

Sikkerhedsorganisationen

De nye krav om sikkerhedsorganisation (SiO) på alle virksomheder med fem ansatte og derover indebærer en væsentlig og unødigt bureaukratisering af virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbejde. Regler om valg af sikkerhedsrepræsentant, afholdelse af møder i sikkerhedsorganisationen og tvungen uddannelse af sikkerhedsorganisationens medlemmer vil især på de mindre virksomheder besværliggøre og bureaukratisere sikkerheds- og sundhedsarbejdet. Den formelle ramme vil på mindre virksomheder, hvor den personlige kontakt er afgørende, mere hæmme end fremme virksomhedens sikkerhedsarbejde.

Det nye krav om en uges sikkerhedsuddannelse i form af et grundmodul for alle sikkerhedsorganisationens medlemmer på samtlige virksomheder er ude af proportioner med problemerne på de virksomheder, som især rammes af de nye regler. Det drejer sig om kontor- og administrative virksomheder og om butikker.

Hvis de nye regler fastholdes, vil der mange steder blive store problemer med at få valgt sikkerhedsrepræsentant og etableret sikkerhedsorganisation. Et betydeligt uddannelsesapparat skal sættes på benene, og mange vil blive tvunget til at gennemføre uddannelser, som de har vanskeligt ved at se meningen med. Den betydelige bureaukratisering og den væsentlige økonomiske byrde, som specielt uddannelseskrevet vil påføre mange virksomheder, vil mere hæmme end fremme virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbejde.

Forslagsstillerne mener, at grænsen for at organisere sikkerheds- og sundhedsarbejdet på virksomheder skal være som før lovændringen, nemlig ti ansatte, dog 20 ansatte på kontor- og administrative virksomheder.

Mål- og rammestyling af partsindsatsen

Reglerne i lov nr. 379 af 10. juni 1997 vedrørende Arbejdsmiljørådets og branchearbejdsmiljørådenes virksomhed samt om mål- og rammestyling af denne virksomhed bør ændres, således at partsorganernes selvstyre respekteres. Det vil føre til et nyt, omfattende og helt unødvendigt bureaukrati at etablere mål- og